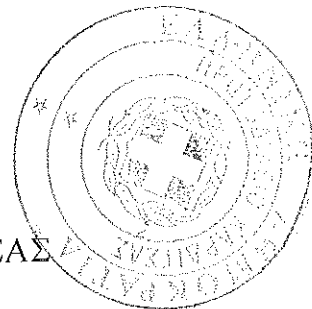

Αριθμός 202/2011

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Ευθαλία Λύτρα, Πρωτοδίκη
 Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 6 Ιουλίου 2011,
 χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, που εδρεύει στην Αθήνα, με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε», νόμιμα εκπροσωπούμενου από την Πρόεδρό του Μάρθα Καραγιάννη, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, που εδρεύει στην Αθήνα, με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε», νόμιμα εκπροσωπούμενου, 3) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, που εδρεύει στην Αθήνα, με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε», νόμιμα εκπροσωπούμενου και 4) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ», με τον διακριτικό τίτλο GRAMMO, νόμιμα εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Γεωργίου Ζορμπά.

Της καθής η αίτηση: Ανώνυμης εταιρίας, που εδρεύει στο Δήμο
 , με την επωνυμία «.....»
 » και
 διακριτικό τίτλο «.....», νόμιμα
 εκπροσωπούμενης, ιδιοκτήτριας επιχείρησης ξενοδοχείου που βρίσκεται
 στο ..... με την επωνυμία «.....», η

οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου Θωμά Κουκουζέλη

Η ένδικη αίτηση κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 132/14.3.2011, προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την δικάσιμο της 4-5-2011 και μετά από αναβολές για την παραπάνω δικάσιμο.

Αφού άκουσε τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Το άρθρο 3 παρ.1 του ν. 2121/1993 ορίζει ότι το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν, μεταξύ άλλων, την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Στη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξάρτητα από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους. Βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Πρέπει δηλαδή η εκτέλεση, χρήση ή παρουσίαση του έργου να γίνεται υπό συνθήκες που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια κοινό (ΑΠ

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 202/2011 απόφασης του Μον. Πρωτ. Καρδίτσας 907/2003 ΕλλΔνη 44, 1481). Το κρίσιμο ζήτημα, συνεπώς, είναι το αν η παρουσίαση ενός έργου από τους τηλεοπτικούς δέκτες που είναι εγκατεστημένοι σε δωμάτια ξενοδοχείου είναι ή όχι δημόσια χρήση, κατά την παραπάνω έννοια του άρθρου 3 παρ.1 και 2 του ν. 2121/1993, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 81 του ν. 3057/2002, με το οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η ως άνω διάταξη του άρθρου 3 παρ.1 περ.η' του νόμου αυτού αποτελεί μάλιστα αυτούσια μεταφορά του άρθρου 3 παρ.1 της προαναφερθείσας Οδηγίας. Το επίμαχο αυτό νομικό ζήτημα τέθηκε από ισπανικό δικαστήριο ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) και το τελευταίο, με την από 7-12-2006 απόφασή του (υπόθεση c-306/2005 Sociedad General de Autores Y Editores de Espana κατά ...), αποφάνθηκε ότι, μολονότι η παροχή απλώς των υλικών εγκαταστάσεων δεν συνιστά από μόνη της παρουσίαση υπό την έννοια της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ, η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα της τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος συνιστά πράξη παρουσίασης στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ.1 της Οδηγίας αυτής. Η ίδια κρίση του ΔΕΚ διατυπώθηκε και με τη διάταξή του της 18^{ης} Μαρτίου 2010 (υπόθεση c-136/09 Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δημιουργών Θεατρικών και Οπτικοακουστικών Έργων κατά ...), απαντώντας σε προδικαστικό ερώτημα που του υποβλήθηκε από τον Άρειο Πάγο. Ειδικότερα, με την ανωτέρω διάταξή του αποφάνθηκε ότι ο ξενοδόχος που τοποθετεί στα δωμάτια του ξενοδοχείου συσκευές τηλεόρασης και τις συνδέει με την κεντρική κεραία του ξενοδοχείου προβαίνει, εξ αυτού του λόγου, σε παρουσίαση έργου στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ.1 της σχετικής Οδηγίας. Επομένως, το ΔΕΚ ερμήνευσε δύο φορές με όμοιο τρόπο το άρθρο 3 παρ.1 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ και ως εκ τούτου υφίσταται υποχρέωση όμοιας ερμηνείας, κατ' άρθρο 234 της

Συνθήκης ΕΚ, καθόσον η παραπάνω διάταξη αποσκοπεί στην παρεμπόδιση της δημιουργίας νομολογίας των εθνικών δικαστηρίων μη σύμφωνης με τη νομολογία του ΔΕΚ (ΕφΑθ 915/2010, ΕφΑθ 16/2010, ΕφΑθ 7196/2007 ΤρΝομΠληρ Νόμος). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές έργων (καλλιτέχνες), των οποίων η ερμηνεία ή εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για καταβολή και να εισπράττουν τις αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Στην περίπτωση αυτήν το Δικαστήριο θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής και θα λάβει υπόψη του, πλην άλλων κριτηρίων, την αξία της συγκεκριμένης χρήσης στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών, τον αριθμό των δωματίων του ξενοδοχείου, το δείκτη πληρότητάς του, την εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής. Πρόκειται, κατά συνέπεια, για ρυθμιστικό μέτρο της εκούσιας δικαιοδοσίας, που απλά εκδικάζεται κατά νομοθετική παραπομπή με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Αντικείμενο της δίκης είναι αποκλειστικά η αποδεικτική διαπίστωση της καταβλητέας αμοιβής και των όρων πληρωμής. Έτσι, για τον προσωρινό

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 202/2011 απόφασης του Μον. Πρωτ. Καρδίτσας
προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου, διότι οι προϋποθέσεις αυτές αρμόζουν στα γνήσια ασφαλιστικά μέτρα. Κατά δε το άρθρο 56 παρ.1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει προφανώς δυσανάλογη αμοιβή προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, νόμιμα συσταθέντες για τους ηθοποιούς ο πρώτος, για τους μουσικούς ο δεύτερος, για τους τραγουδιστές ο τρίτος και για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας ο τέταρτος. Ότι συνέταξαν από κοινού το αμοιβολόγιο που περιέχεται στο δικόγραφο, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό με δημοσίευση στον τύπο, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου και εικόνας σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των αμοιβών τους, μεταξύ των οποίων και την καθ' ης, η οποία διατηρεί ξενοδοχείο στο ..... με 42 δωμάτια. Ότι η τελευταία αδράνησε, μολονότι χρησιμοποίησε το αναφερόμενο ενδεικτικά ρεπερτόριο με την προβολή των έργων στους πελάτες του ξενοδοχείου της, καθόσον σε κάθε δωμάτιο έχει εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, ενώ παρέχει δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης σε 24ωρη καθημερινή βάση των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, με ερμηνείες και παραγωγές μελών τους, που μεταδίδονται ασυρμάτως στην ελληνική επικράτεια από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας

εμβέλειας. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητούν να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς που χρησιμοποίησε η καθ' ης κατά τα έτη 2009 και 2010 στο ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως και των 65,70 ευρώ ανά δωμάτιο κατ' έτος, πλέον ΦΠΑ 13% για τον πρώτο και 23% για τους λοιπούς, και συνολικά στα ποσά των 2.759,40 ευρώ για το 2009 και 2.759,40 ευρώ για το 2010, ήτοι 5.518,80 ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Επίσης, ζητούν να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, ποσοστό 12,5% για τους μουσικούς και ποσοστό 12,5% για τους τραγουδιστές. Τέλος, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση, ζητούν να υποχρεωθεί η καθ' ης να τους καταβάλει το ήμισυ των προαναφερόμενων ποσών, με το νόμιμο τόκο για την αμοιβή του 2009 από 1-1-2010 και για την αμοιβή του 2010 από 1-1-2011, άλλως από την επίδοση της ένδικης αίτησης.

Με το παραπάνω περιεχόμενο, η υπό κρίση αίτηση φέρεται παραδεκτά ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ), και είναι επαρκώς ορισμένη, εφόσον οι αιτούντες επικαλούνται ότι εκπροσωπούν το σύνολο των ενδιαφερόμενων κατηγοριών δικαιούχων, χωρίς να απαιτείται να αναφέρονται στην αίτηση όλοι οι δικαιούχοι και όλα τα έργα τους, ενόψει και του ότι γίνεται δειγματοληπτική αναφορά των έργων και εκτίθενται ενδεικτικά και αλλοδαποί δικαιούχοι. Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ.1, 3, 46, 47, 49, 54 επ. του ν. 2121/1993, 176, 218, 450 επ., 682 επ., 728 παρ.1, 729, 731 και 732 ΚΠολΔ. Το παρεπόμενο, όμως, αίτημα περί επιδίκασης τόκων επί της εύλογης αμοιβής από τις ημερομηνίες που εκτίθενται στην αίτηση είναι νόμω αβάσιμο και απορριπτέο, διότι δεν γίνεται επίκληση οποιουδήποτε νόμιμου ή συμβατικού τρόπου έναρξης της τοκογονίας

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 202/2011 απόφασης του Μον. Πρωτ. Καρδίτσας (όπως λ.χ. προηγούμενης όχλησης της καθ' ης). Επομένως, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Η καθ' ης αρνείται την ιστορική βάση της αίτησης και, επιπλέον, ισχυρίζεται ότι πρέπει να μειωθεί η αμοιβή που αξιώνεται από τους αιτούντες ως προφανώς δυσανάλογη, από το ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως σε εκείνο των 0,13 ευρώ, για τους λόγους που αναλυτικά εκθέτει με το σημείωμα του πληρεξούσιου δικηγόρου της. Ο ισχυρισμός της αυτός τυγχάνει απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος και αλυσιτελής, καθόσον η καθ' ης δεν επικαλείται ότι δεν έχει γίνει προηγούμενη χρήση των έργων από αυτήν ή ότι έχει ήδη τυχόν προκαταβάλει στους αιτούντες το ζητούμενο ποσό αμοιβής πριν από κάθε χρήση, όπως απαιτείται από τη διάταξη του άρθρου 56 παρ.1 και 2 του ν. 2121/1993.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα των αιτούντων του _____, που εξετάστηκε στο ακροατήριο (η καθ' ης δεν πρότεινε μάρτυρα προς εξέταση), και από όλα χωρίς εξαίρεση τα έγγραφα που προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι πιθανολογήθηκαν τα εξής: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ.4 του ν. 2121/1993, και δη ο πρώτος για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές και ο τέταρτος για τις δισκογραφικές εταιρίες – παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ανωτέρω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων είναι ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του νόμου αυτού. Τεκμαίρεται δε ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης όλων των έργων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις παραπάνω κατηγορίες, κάτι που δεν αμφισβητείται ειδικά από την καθ' ης. Στα πλαίσια των εν λόγω αρμοδιοτήτων τους συνέταξαν από κοινού

ενιαίο κατάλογο αμοιβών (αμοιβολόγιο), το οποίο γνωστοποίησαν σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ.3 του ν. 2121/1993 στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις 24-4-2003 στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΑΥΓΗ», «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» και «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ», κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου και εικόνας σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των αμοιβών τους. Εξάλλου, η καθ' ης διατηρεί και εκμεταλλεύεται ξενοδοχειακή εγκατάσταση στο

με την επωνυμία «

», Α' κατηγορίας, τεσσάρων αστέρων, με 42 συνολικά δωμάτια. Στα δωμάτια αυτά είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου και με αυτόν τον τρόπο παρέχει στους πελάτες της τη δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματα όλων των σταθμών της χώρας. Οι δέκτες τηλεόρασης συνδέονται με κεντρικό διανεμητέο δέκτη (κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια. Συνεπώς, η καθ' ης προέβη σε χρήση των έργων των μελών των αιτούντων, γεγονός που αποτελεί δημόσια παρουσίαση των προστατευόμενων από τους αιτούντες οργανισμούς έργων, κατά την έννοια τόσο του άρθρου 3 παρ.1 περ.η' του ν. 2121/1993 όσο και της σχετικής Οδηγίας, που ερμηνεύθηκε από το ΔΕΚ, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα αναλυτικά στη νομική σκέψη της απόφασης. Μάλιστα, ενόψει του μεγάλου αριθμού των λειτουργούντων στην ελληνική επικράτεια τηλεοπτικών σταθμών πανελλήνιας εμβέλειας, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρύτατη, καλύπτοντας σχεδόν όλα τα έργα των δημιουργών. Κατόπιν τούτων, οι αιτούντες έχουν δικαίωμα να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για την παραπάνω δημόσια παρουσίαση των έργων τους. Περαιτέρω, σύμφωνα με το προαναφερόμενο αμοιβολόγιο των αιτούντων, για τη δημόσια εκτέλεση οπτικοακουστικών μέσων από τις ξενοδοχειακές

5^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 202/2011 απόφασης του Μον. Πρωτ. Καρδίτσας επιχειρήσεις της ελληνικής επικράτειας, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε σε ημερήσια βάση και προσδιορίστηκε προκειμένου για ξενοδοχεία Α' κατηγορίας, τεσσάρων αστερών, στο ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο για τα έτη 2009-2010. Σ' αυτήν τη βάση επιχειρήθηκε κατ' ιδίαν διαπραγμάτευση με την καθ' ης, η οποία αρνείται τη σχετική υποχρέωσή της, μολονότι άλλες παρόμοιες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις έχουν ήδη συνάψει συμβάσεις με τους αιτούντες οργανισμούς και συμφώνησαν στην καταβολή εύλογης αμοιβής για την ανωτέρω αιτία. Συνακόλουθα, η καθ' ης, παρόλο που χρησιμοποίησε τα ενδεικτικά αναφερόμενα στην αίτηση έργα των δικαιούχων κατά τον προρρηθέντα τρόπο, καθιστώντας τα προσιτά τους πελάτες της, όταν βρίσκονται στα δωμάτιά της, που συγκροτούν έτσι την έννοια του «κοινού» κατά τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, με σκοπό τον πορισμό οικονομικού οφέλους από την ίδια στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, αδιαφόρησε σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης και καθορισμού της οφειλόμενης από αυτήν εύλογης αμοιβής. Κατά συνέπεια, συντρέχει νόμιμη περίπτωση καταβολής της εύλογης αμοιβής των μελών των αιτούντων. Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη του τα ικανοποιητικά διαστήματα πληρότητας που είχε το ξενοδοχείο της καθ' ης κατά τα επίδικα έτη, τον αριθμό των δωματίων (42), την κατηγορία (Α') και το είδος του ξενοδοχείου αυτού και σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, χωρίς να δεσμεύεται από το ανωτέρω αμοιβολόγιο, το οποίο καθορίστηκε από τους αιτούντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, ανεξαρτήτως διαφοροποιήσεων ανάλογα με τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής, πρέπει να καθορίσει προσωρινά το ύψος της δικαιούμενης εύλογης αμοιβής, όσον αφορά το επίδικο διάστημα από 1-1-2009 μέχρι 31-12-2010, στο ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, ήτοι στο ποσό των 65,70 ευρώ ανά δωμάτιο κατ' έτος και συνολικά στο ποσό των 5.518,80 ευρώ (42

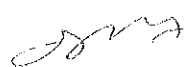
δωμάτια επί 65,70 ευρώ επί 2 έτη), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Η δε κατανομή του ως άνω ποσού πρέπει να γίνει, κατά τις μεταξύ των μελών των αιτούντων συμφωνίες, σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς, 25% για τους παραγωγούς, 12,50% για τους τραγουδιστές και 12,50% για τους μουσικούς. Άλλωστε, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής, για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, λαμβανομένου υπόψη και του ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει οφέλη από τη χρήση των έργων των μελών των αιτούντων. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες για τα έτη 2009 και 2010, να καθοριστούν τα ποσοστά της κάθε κατηγορίας κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα και να υποχρεωθεί η καθ' ης να καταβάλει στους αιτούντες το ήμισυ του πιο πάνω ποσού, ήτοι το ποσό των 2.759,40 (5.518,80 διά 2) ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Τέλος, πρέπει να καταδικαστεί η καθ' ης, που ηττάται (άρθρο 176 ΚΠολΔ), στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, κατόπιν σχετικού αιτήματος των τελευταίων, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με την παρουσία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες για τα έτη 2009 και 2010 στο ποσό των εξήντα πέντε ευρώ και εβδομήντα λεπτών (65,70 ευρώ) ετησίως ανά δωμάτιο και συνολικά στο ποσό των πέντε χιλιάδων πεντακοσίων δεκαοκτώ ευρώ και ογδόντα λεπτών (5.518,80 ευρώ), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ.

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 202/2011 απόφασης του Μον. Πρωτ. Καρδίτσας

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους αιτούντες ποσοστό 50% της ανωτέρω καθορισθείσας αμοιβής για τους ηθοποιούς, ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, ποσοστό 12,5% για τους μουσικούς και ποσοστό 12,5% για τους τραγουδιστές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης να καταβάλλει ως προσωρινή αμοιβή στους αιτούντες το ήμισυ της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τον καθένα, κατά τα προαναφερόμενα ποσοστά, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ.

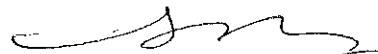
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης στα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Καρδίτσα στις 26 Ιουλίου 2011 παρουσία και της Γραμματέα *Ευαγγελίας Σούφρα*.

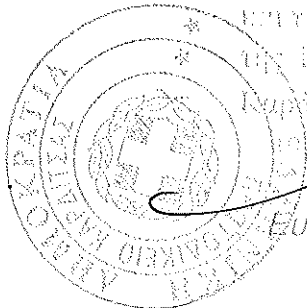
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

 (Για τη δημοσίευση)

Ακριβές αντίγραφο το οποίο
 θεωρήθηκε για τη νόμιμη σήμανση
 και την έκδοσή του κατά τη σειρά
 της Επικρατείας

Καρδίτσα *20-12-2011*
 Η Γραμματέας

Ευαγγελία Σούφρα

